

ralem. Aut quod Sacerdos sit debilis, aut infirmus. Ex quibus colligitur responsio ad difficultatem propositam, scilicet, si in aliquo Monasterio contingat solum Prelatum adesse Sacerdotem, & ipsum nullo modo posse hoc Sacramenti Religioso ministrare. &c. Hoc enim casu potest ipse Prelatus hoc committere suo subdito Diacono Regulari, imo id potest optimo iure precipere. Et idem est, si aliquis famulus intra septa Monasterii necessitate infirmitatis teneretur: ipsi enim Prelati possunt precipere in hoc casu suo Diacono regulari, ut ex Sacratio ipsum communicet, siquidem habent privilegium, ut suis famulis possint hoc Sacramentum ministrare, prout infra dicitur. Similiter poterit Prelatus, vel alius Sacerdos legitime impeditus precipere Diacono in casu proposito, ut deferat Corpus Christi, & illud fidelibus administret. Et quando dicitur in dicto Concilio Niceno, quod Diaconi iussu presbyteri possunt hoc Sacramenti ministrare, debet intelligi de presbytero habente auctoritatem, & iurisdictionem ad administrandum dictum Sacramentum, sine iure communi, sine ratione alicuius privilegii. Verum est tamen, quod haec licentia raro debet concedi modo, nisi